Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΚΡΙΤΟΣ

Μηνιάτικη ανεξάρτητη ηλεκτρονική-αδέσμευτη έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ενρύτερης ενημέρωσης
Περίοδος Α' Τεύχος 2 Απρίλιος 2019

Ο Σταυρός του μαρτυρίου

Του Πάνου Καπετανίδη

Στην αρχή ήταν δυο κομμάτια ξύλο. Εκεί έβρισκαν πάνω του μαρτυρικό θάνατο οι σκληρά παραβατικοί της εποχής των Ρωμαίων, ώσπου πάνω εκεί θανατώθηκε και ο Ιησούς ο Ναζωραίος. Έκτοτε ο σταυρός έγινε σύμβολο πίστης για χιλιάδες ανθρώπους. Γι' αυτό το σύμβολο, άλλοι μαρτύρησαν, άλλοι φτώχυναν, άλλοι πλούτισαν... Άλλοι το χλεύασαν, κάποιοι το εκμεταλλεύτηκαν. Οι περισσότεροι απλοί άνθρωποι το σεβάστηκαν. Γι' αυτό και έχουμε αντιφατικά παραδείγματα: Ο ρασοφόρος που θα καταχραστεί το παγκάρι τον φτωχών. Ο «Φτωχούλης του Θεού», Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης, που ακολουθάει τα νάματα της πίστης. Ο Γιάννης Αγιάννης, κυνηγημένος από τον Ιαβέρη. Η αντίθεση του παπα-Γρηγόρη και του παπα-Φώτη στον «Χριστό Ξανασταυρώνεται»…

Στον παγκόσμιο χάρτη των θρησκειών, η χώρα μας περιλαμβάνεται στον αμιγώς θρησκευτικό πληθυσμό που στη συντριπτική πλειοψηφία του ανήκει στην Ανατολική Ορθόδοξη Χριστιανική εκκλησία, που αντικατέστησε την αρχαία Ελληνική Θρησκεία του Δωδεκάθεου.

Παρά τα 400 χρόνια υπό του ζυγού των Οθωμανών Τούρκων, οι Έλληνες δεν εξισλαμίσθηκαν. Οι επαναστατημένοι Έλληνες όμνυαν στην «πίστη την Αγία και της πατρίδος την Ελευθερία».

Το Ελληνικό Θέατρο Σκιών παρακολουθεί βήμα προς βήμα τον αγώνα και την θυσία των ορκισμένων επαναστατών. Φοράει το σταυρό ακόμα και στον Μεγαλέξανδρο, τον Μακεδόνα, αφού στη φυσιογνωμία του απεικονίζεται ο Άγιος Γεώργιος που σκοτώνει το Δράκο (διάβολο). Οι καραγκιοζοπαίχτες (τουλάχιστον ο δάσκαλός μου Βάγγος, ο Γ. Χαρίδημος, ο Μόλλας, ο Καράμπαλης, αλλά και όσους παλιούς γνώρισα), έκαναν το σταυρό τους, πριν χτυπήσουν το τρίτο κουδούνι.

Στα νησιά του Αιγαίου (που ενσωματώθηκαν αρκετά αργότερα στον κύριο κορμό της νεότερης Ελλάδας), τόπος καταγωγής του τότε «εφοπλιστικού κόσμου», πλούσιοι και φτωχοί γίνανε ολοκαύτωμα για πατρίδα, θρησκεία και ελευθερία, δίνοντας και περιουσία, αλλά και ζωή.

Εκεί λοιπόν, στην Λέσβο, στη βραχώδη ακτή «Απελή», κάτω από το κάστρο της Μυτιλήνης, έγινε το παρακάτω τραγελαφικό:

Οι πολίτες, οι νόμιμοι, οι γεννημένοι στην Ελλάδα, οι λαδο-βαφτισμένοι, αποφάσισαν να στήσουν έναν τσιμεντένιο Σταυρό. Αυτός ο σταυρός είχε προκαλέσει τις αντιδράσεις μελών της Κίνησης ***«Συνύπαρξη και Επικοινωνία στο Αιγαίο»***, επειδή ενοχλούσε τους μουσουλμάνους μετανάστες που έχουν μπει λαθραία στην πατρίδα μας, μέσω δουλεμπόρων-διακινητών.

Αυτοί λοιπόν οι «κινηματίες» της «Συνύπαρξης και Επικοινωνίας στο Αιγαίο» αποφάσισαν ότι **«προκαλείται»** το θρησκευτικό αίσθημα των αλλόθρησκων και είτε οι ίδιοι, είτε οι εντολοδόχοι τους, γκρέμισαν τον τσιμεντένιο σταυρό στις αρχές

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΚΡΗΤΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Πάνος Β. Καπετανίδης
Τηλέφωνο: 210 46 16 664
Διόρθωση κειμένων:
Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης
Εξώφυλλο:
Σκηνικό-Πίνακας Φώτη Ράμμου

του **Οκτώβρη του 2018**. Κανένας παρόμοιος φορέας, καμία Ελληνική Αστυνομία δεν έχει παρέμβει, όταν κάποιοι αυτομαστιγώνονται δημοσίως (ακόμα και στα μάτια μικρών παιδιών) στην αιματηρή Ασούρα των σιιτών στους δρόμους του Πειραιά.

Δεν τους προβληματίζει ο τρόπος που οι μουσουλμάνοι αντιλαμβάνονται το ρόλο της γυναίκας στην οικογένεια και στην κοινωνία και να παρέμβουν γι' αυτόν!

Σε πείσμα λοιπόν αυτών των περίεργων «συλλογικοτήτων», **οι Μυτιληνιοί αποφάσισαν να ξαναστήσουν**, τον Μάρτη, μεγάλο μεταλλικό σταυρό κοντά στο λιμάνι στην Μυτιλήνη, που ας σημειωθεί ότι κατασκευάσθηκε και μεταφέρθηκε από την Χίο μαζί με μια μεγάλη τσιμεντένια βάση με τη χρήση γερανού. Και τότε έγινε το αδιανόητο. Η αστυνομία προχώρησε σε συνολικά 33 συλλήψεις Ελλήνων που συμμετείχαν στην ενέργεια της τοποθέτησης του δεύτερου μεταλλικού σταυρού. Και όλα αυτά για να μην ενοχλούνται οι απρόσκλητοι επισκέπτες που, επαναλαμβάνω, λαθραία έχουν έρθει στην πατρίδα μας.

Δηλαδή, σκεφτείτε: Βρίσκω στο σπίτι μου άτομα, που δεν γνωρίζω, που δεν προσκάλεσα, που δεν μιλάμε ούτε την ίδια γλώσσα. Τους περιθάλπω, τους ταΐζω από ανθρωπιστικό καθήκον και κάποια στιγμή, αφού καρδαμώσουν, απαιτούν να αποκαθηλώσω από την οικία μου που, τόσο φιλόξενα, τους δέχτηκε, τις φωτογραφίες των γονέων μου, των προγόνων μου και των θρησκευτικών μου συμβόλων.

Στο σπίτι μου, λοιπόν, σε αυτούς τους απαιτητικούς, θα τους έδειχνα την πόρτα του φιλόξενου σπιτιού μου και θα τους έλεγα, πολύ απλά, ότι αν δεν τους αρέσει, δεν χρειάζεται να πάρουν το επόμενο φουσκωτό που θα προσεγγίσει μια από τις παραλίες μας, αλλά να επιστρέψουν στην πατρίδα τους με τα πληρωμένα από την Ε.Ε. αεροπορικά εισιτήρια.

Αλλά δεν φταίνε αυτοί οι ταλαίπωροι μετανάστες που λάθρα έχουν εισέλθει στην χώρα μας. Φταίει κυρίως ο ντόπιος εθνομηδενισμός, κρυμμένος πίσω από ορισμένες Μ.Κ.Ο., φωλιάζοντας ακόμα και μέσα σε δημοκρατικά κόμματα, που στο όνομα μιας κακώς εννοούμενης «αλληλεγγύης» και ενός παραποιημένου ιδιόμορφου «διεθνισμού», στρέφονται ενάντια στους συμπατριώτες τους, στα ήθη και έθιμά τους. Αυτοί που περιθάλπουν δυστυχισμένους αλλοδαπούς, αλλά είναι άφαντοι στην Μάνδρα και στο Μάτι, αφού εκεί δεν έχει «λουφέ». Αυτοί, που με τέτοιες πράξεις, ρίχνουν καύσιμο στις εθνικιστικές φωνές. Δημιουργούν ανακλαστικά ρατσιστικού μίσους, έτοιμο να θερίσουν αυτοί που καραδοκούν να στρατολογήσουν αγανακτισμένους, μη ορθά σκεπτόμενους συμπατριώτες μας.

Παράλληλα, βαφτίζοντας ακροδεξιούς και φασίστες τους διαφωνούντες με τη λεγόμενη «συμφωνία των Πρεσπών», σπρώχνουν οι ίδιοι τους δημοκρατικούς συμπολίτες μας στην αγκαλιά της ακροδεξιάς.

Αυτοί οι ίδιοι είχαν στο μυαλό τους να συζητήσουν «εδαφικά ζητήματα (??)» με την Αλβανία του Μπερίσα και τελευταία να μοιράσουν την Ελληνική Α.Ο.Ζ., με την Τουρκία, «για να μην είμαστε μοναχοφάηδες»… Λες και μοιράζουν την

κληρονομιά του παππούλη τους (πράγμα που ποτέ δεν θα έκαναν νομίζω).

Όσοι με ξέρουν, γνωρίζουν ότι η προσωπική μου σχέση με τη θρησκεία, αρχίζει και τελειώνει στη σχέση του καμπούρη, των αρματολών και των κλεφτών, που παρασταίνω στον μπερντέ μου. Όμως, σέβομαι την επίσημη θρησκεία του λαού μας και τηρώ τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις μας. Εξοργίζομαι δε σφόδρα, όταν αυτά παραβιάζονται από μια θράκα ιδεολήπτες, ισχνή μειοψηφία στο λαό μας.

Ξέρω ότι κάποιοι άσπονδοι φίλοι θα χαρακτηρίσουν και εμένα, γι' αυτές τις σκέψεις μου, «ακροδεξιό» και «φασίστα».

Αν όμως αυτοί έχουν «φασιστόμετρο», εγώ έχω «προδοτόμετρο».

Ανάγκη πάσα, αυτοί που πριν τέσσερα χρόνια αναρριχήθηκαν στην εξουσία, έχοντας «αυταπάτες», στηρίζοντας επίσημα τα κινήματα «δεν πληρώνω», λέγοντας ένα σωρό ψέματα, όπως: **«751€ βασικό μισθό»**, **«Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ», «Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη» «σεισαχθεια»** και άλλα εύηχα, είναι ανάγκη, λέω, να φύγουν το συντομότερο από την εξουσία και να οδηγηθούν σε τέτοια ήττα, που να μην τους επιτραπεί ξανά η επαναφορά στο τιμόνι της χώρας και φυσικά να λογοδοτήσουν για τα έργα και τις ημέρες τους.

Σήμερα, ο εγγαστρίμυθος, όπως τον αποκάλεσε ο Διονύσης Σαββόπουλος, αρχηγός τους, θέλει να ξεχάσουμε ότι αυτός και το κόμμα του, ενσυνείδητα, τσάκισαν τη μεσαία τάξη και από τους φόρους που μάζεψε και φέτος από εκείνους που είχαν ακόμα να πληρώνουν τα αιματηρά υπερπλεονάσματα, έφτιαξε «μαξιλάρια», που γρήγορα θα αδειάσουν. Αυτός και το κόμμα του, που οδήγησαν τους νοικοκυραίους στα συσσίτια, σήμερα τάζουν διορισμούς στο Δημόσιο. Κρούει τον Μπαμπούλα της «ακροδεξιάς», ενώ συνεργάστηκε στην κυβέρνηση άψογα με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ. Φοβερίζει ότι έρχεται η δεξιά να τους διώξει από θέσεις, που προσλαμβάνονται ως ΕΚΤΑΚΤΟΙ δημόσιοι υπάλληλοι. Προσπαθεί να χτίσει «γέφυρες» και συμμαχίες-εξαμβλώματα με ένα συνονθύλευμα θεσιβουζούκων καρεκλοκένταυρων, ξεφτιλίζοντάς τους και βάζοντάς τους να γλείφουν εκεί που έφτυναν.

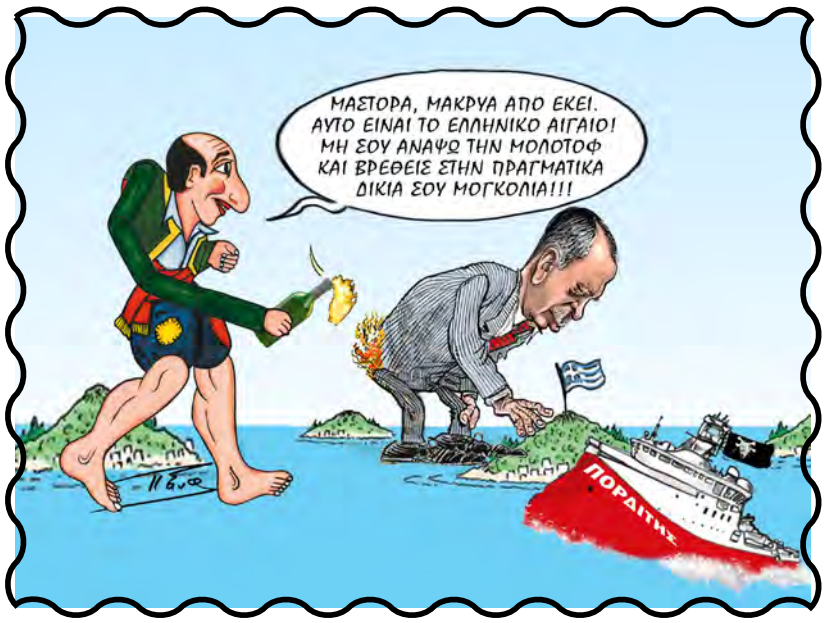

Τρομοκρατεί τους μόνιμους δημόσιους υπάλληλους, με κάτι που και ο ίδιος και το στενό επιτελείο του τρέμει: την «αξιολόγηση», την «αριστεία» και εμποδίζει τη γνώση και την ελεύθερη διακίνηση ιδεών στα πανεπιστήμια, με τους αναρχομπάχαλους που στεγάζει ή τους νοικιάζει δωμάτια στο κόμμα του.

Μην υποκύπτετε άλλο και δώστε τους το μάθημα που τους αξίζει!

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΨΑΡΕΨΕ ΦΙΛΟΥΣ

Την Κυριακή 17 Μάρτη, πραγματοποιήθηκε η πρώτη μέρα παραστάσεων από τις 2, που έχουν προγραμματιστεί για την ενίσχυση των οικονομικών του **Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών.**

«Εθελοντής» καραγκιοζοπαίχτης **ο Αλέξανδρος Μελισσηνός**, που έδωσε τον καλύτερο εαυτό του ΔΥΟ φορές. Μια στις 11:30 π.μ. και μια στις 4:00 μ.μ., παρά τα προβλήματα που εκτάκτως του βγήκαν, ένα από τα οποία ήταν η σοβαρή βλάβη του αυτοκινήτου μεταφοράς των εργαλείων του. Το έργο που παρουσίασε: ***«Ο Καραγκιόζης Ψαράς»***, είχε την απόλυτη αποδοχή στο κοινό του κινηματοθεάτρου **«OSCAR»** και σκόρπισε χαμόγελα σε μικρούς και μεγάλους.

Επί της υποδοχής, στην πρωινή παράσταση, ήταν ο Πρόεδρος του Σωματείου κ. **Πάνος Καπετανίδης** με την **Κική Καπετανίδου** στο Ταμείο και στην απογευματινή ο Γεν. Γραμματέας **Τάκης Κωστιδάκης**.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι την ευθύνη της οργάνωσης και προβολής της παράστασης είχε το μέλος του Καλλιτεχνικού Συμβουλίου της Εθνικής Σκηνής Θεάτρου Σκιών του Σωματείου **Αργύρης Αθανασίου**, ενώ για μια ακόμα φορά η δωρεάν παραχώρηση της αίθουσας από τους αδερφούς **Δημήτρη και Κώστα Λυμπερόπουλου** βοήθησε στο να μείνει ένα αξιόλογο για την εποχή ποσόν στο ταμείο του Σωματείου.

Π.Κ.

Ο ΑΡΚΑΣ 1

ARKAS -The Original Page

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ: Έχουμε ήδη απαντήσει -παρ' όλο που δεν οφείλαμε- στην ερώτηση: «γιατί ο Αρκάς δεν έκανε πολιτική σάτιρα πριν το 2015;». Εν τούτοις επειδή τα σχόλια συνεχίζονται το επαναλαμβάνουμε: Ο Αρκάς θεωρεί ότι ο πολιτικός αμοραλισμός, ο κομματικός τυχοδιωκτισμός και η ανενδοίαστη εξαπάτηση υπήρχαν πάντα, άλλα έχουν φτάσει στον κολοφώνα τους μ' αυτήν την κυβέρνηση, τόσο ώστε να τον αναγκάσουν να σχολιάζει αυτό που πάντα σιχαινόταν: την κεντρική πολιτική σκηνή. Απέναντι σ' αυτή την αθλιότητα κανένας έντιμος άνθρωπος δεν δικαιούται να παραμείνει σιωπηλός.

Ένα πρωτοσέλιδο που έγινε και ένα που δεν έγινε…

Η εφημερίδα «Γνώμη» των Πατρών προβάλλει ένα σημαντικό ζήτημα γύρω από την ανάδειξη της Πάτρας, ως την πόλη που όχι μόνο γέννησε τον νεοελληνικό Καραγκιόζη κατά τη δεκαετία του 1890, αλλά και ως την πόλη που εξέλιξε την τέχνη αυτή κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου. Το θέμα της «Τριανδρίας του Πατρινού Θεάτρου Σκιών: Μίμαρος-Βασίλαρος-Θεοδωρόπουλος», ωστόσο, άφησε ασυγκίνητη την έτερη εφημερίδα της πόλης. Η «Πελοπόννησος» εγκαλεί τον Δήμο Πατρέων ακόμα και για «ψύλλου πήδημα», αλλά για το ζήτημα της Τριανδρίας τηρεί «σιγή ιχθύος». Προφανώς, η εν λόγω εφημερίδα θα έχει τους λόγους της. Η συνέχεια της ιστορίας αυτής στο επόμενο τεύχος.

ΤΡΙΤΗ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019
Η ΠΡΩΙΝΗ ΓΝΩΜΗ gnomip.gr
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
Στο «μικροσκόπιο» η μισή Πάτρα!
Ξερόλακκα: Ανοίγει ο δρόμος για να κλείσει ο ΧΥΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ Μ.Ο.Δ. ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ 75ΧΡΟΝΟΥ ΣΤΑ ΖΑΡΟΥΧΛΕΪΚΑ
«Τσεκούρι» με δις ισόβια
ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΚΑΙ Η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΨΥΧΡΩ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗ ΧΡ. ΜΑΝΤΑ ΣΕ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ ΤΗΣ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Θλίψη στην Αχαΐα για τον Μιχάλη Φοίρα
Εκκληση στους βουλευτές
Νέα ένταση για την αντιδρόμηση
Στο «βάθρο» για εξοπτεγγίες!
«Βροχή» εξωδίκων στο Δήμο
Τιμήθηκαν Γεωργατος, Λιμπερόπουλος και η «χρυσή» ομάδα της Παναχαϊκής
Προσέφερε με ήθος στον συνδικαλισμό
PLESSAS BROS. S.A
NATIONAL & INTERNATIONAL SERVICES

Μανωλάκης ο Βομβιστής

Ντίνος Θεοδωρόπουλος (αριστερά), Μίμαρος (κέντρα), Βασίλαρος (δεξιά)

ΓΥΡΙΣΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΤΗΝ «ΤΡΙΑΝΔΡΙΑ» ΤΩΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΟΠΑΙΚΤΩΝ

«Βροχή» εξωδίκων στο Δήμο

ΔΕΝ ΥΛΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΣΕΛ. 8

Βασίλης Αγαπητός

Καραγκιοζοπαίχτης της Πάτρας, στον οποίο αποδίδεται το σκηνικό της σπηλιάς του προηγούμενου τεύχους, σύμφωνα με μαρτυρία σύγχρονου καραγκιοζοπαίχτη εκ Πατρών. Ο Αγαπητός είχε ιδιαίτερα σημαντική συμβολή στον εξελληνισμό του **Οθωμανικού Καραγκιόζη**, εξαιτίας της μαθητείας του κυρίως στον **Μίμαρο**, αλλά και σε καραγκιοζοπαίχτες της Ηπειρώτικης Σχολής *(Βασίλη Τσιλιά και Λιάκο Πρεβεζάνο)*. Η παραπάνω καλλιτεχνική συμβολή του Αγαπητού επιβεβαιώνεται και από τον καραγκιοζοπαίχτη Ορέστη, ο οποίος τονίζει ότι ο **Ζεστός** ***«έπαιζε έναν καραγκιόζη κωμικό, με λεπτό χιούμορ χωρίς πολλούς ξυλοδαρμούς και αγριότητες»***. Το **«Αγαπητός»** είναι το παρατσούκλι που αντικατόπτριζε και τον **«αγαπητό»** χαρακτήρα του, όπως συμπληρώνει χαρακτηριστικά ο Ορέστης: ***«Αδύνατος και μικροκαμωμένος, ευγενικός με λεπτά χαρακτηριστικά, ψιλή και ντροπαλή φωνή, φορούσε πάντα καθαρά ρούχα και απαραίτητα το γελεκάκι του και ένα τσόχινο καβουράκι που το 'χε από την εποχή της δόξας του, τότε που έπαιζε στο πλευρό του Μίμαρου».*** Ήταν γνωστός και ως **«Ζεστός»**. Κατά τον Καΐμη, ονομαζόταν Ζεστός ***«εξαιτίας του πολύ θερμού παιξίματός του»***. Επικρατέστερη όμως είναι η άποψη του Ορέστη ότι ονομάστηκε Ζεστός, ***«γιατί έπινε, χειμώνα καλοκαίρι, ζεστά, τσάγια και χαμομήλια»***. Σύμφωνα και με τον **Ιορδάνη Παμπούκη**, το παρατσούκλι αυτό ***«του το κόλλησε ο δάσκαλός του Μίμαρος, γιατί έπινε Ιούλιο μήνα, τσάι ζεστό, καυτό»***. Είχε συνεργασία και βαθιά φιλία (παρά το αντίθετο των χαρακτήρων τους) με τον καραγκιοζοπαίχτη **Πάγκαλο**. Οι δυο τους (και κάπως περισσότερο ο Πάγκαλος) φέρονται να είναι οι βασικοί πληροφοριοδότες του Τζούλιο Καΐμη για τον Μίμαρο, όταν ο Καΐμη ερευνούσε την τέχνη του Καραγκιόζη κατά τα χρόνια του Μεσοπολέμου στην πόλη της Πάτρας.

Κ.Α.

ΑΡΚΑΣ 2
Ποιος τελικά επιτρέπεται να κάνει χιούμορ στην Ελλάδα;

Ο Αρκάς, με μια κίνηση με την οποία όχι μόνο προδίδει ότι παρακολουθεί τον τρόπο με τον οποίο συζητιέται το έργο του αλλά και ότι διασκεδάζει με τις ασυνήθιστες επιθέσεις εναντίον ενός σκιτσογράφου (που φτάνουν ακόμα και στο σημείο να λένε ότι δεν κάνει ο ίδιος τις γελοιογραφίες του), έρχεται να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Πηγή: www.lifo.gr

https://www.lifo.gr/articles/opinions/228002/poios-telika-epitrepetai-na-kanei-xioymor-stin-ellada

Ο Καραγκιόζης μας, ένας διαχρονικός και αλογόκριτος επαναστάτης:

Η περίπτωση του Καπετάν Λιμπερτάκη

Κείμενο: Θ.Α.
Εικόνα: Α.Α.

Η πρωτοφανής απήχηση και η μεγάλη επιτυχία της δημοσίευσης του γράμματος προς τον Αλέξη από τον Καραγκιόζη, δια χειρός Καπετάν Λιμπερτάκη, δεν πρέπει να μας εκπλήσσει καθόλου για τους εξής λόγους:

α) Ο Καραγκιόζης, ως διαχρονικός και αποδεδειγμένα αλογόκριτος επαναστάτης, ήταν κατηγορηματικά αυτονόητο να τάσσεται εναντίον της Συμφωνίας των Πρεσπών. Αν δεν το έκανε αυτό, θα πρόδιδε όλους τους συνοδοιπόρους του πρωταγωνιστές των ηρωικών παραστάσεών του.

β) Ο Καραγκιόζης, στη γνήσια μορφή του, είναι σε καιρό ειρήνης πάντα στην πρώτη γραμμή των κοινωνικών αγώνων, όπως ακριβώς είναι και στην πρώτη γραμμή του πυρός στους δύσκολους καιρούς πολέμου.

γ) Ο Καραγκιόζης συνεπώς δεν υπάρχει, μόνο για να γελάμε, όπως νομίζουν εσφαλμένως κάποιοι. Έχει σαφή εθνική, λαϊκή, κοινωνική όπως και οικουμενική υπόσταση, κάτι που αναγνωρίστηκε (είτε συνειδητά, είτε ασυνείδητα) από τους πάμπολλους σχολιαστές του Καπετάν Λιμπερτάκη.

δ) Ο Καραγκιόζης, κατά τις μαρτυρίες πολλών καραγκιοζοπαιχτών και όχι μόνο, θεάτριζε την Εθνική Αντίσταση στο βουνό, μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1940. Ίσως, για το λόγο αυτό, να υπονομεύθηκαν οι ηρωικές παραστάσεις του μετά από το 1950, με αποτέλεσμα να τον αδικεί μια μειοψηφία σχολιαστών. Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία…

Συντάσσομαι μαζί με τον Καραγκιόζη εναντίον της συμφωνίας των Πρεσπών. Είναι εσφαλμένη και εθνικώς επιζήμια. Αναγνωρίζω, ωστόσο, στον παραλήπτη του γράμματος ότι από το 2008 είχε δηλώσει «έντιμα» ότι δεν επιθυμούσε ούτε καν τον προσδιορισμό «βόρεια» στο κρατίδιο…

13-6-47

«ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ»

Ἡ ἀρχαιοτέρα Ἑλληνική ἐφημερίς

Ἰδιοκτήτης: ΧΑΡΑΛ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινωνικά

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΚΑΤΣΙΒΑΡΔΑ

Ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Ἀδελφοὶ Χάχαλη

Δικηγόροι

Ἐν Ἀθήναις τὸ δικηγορικὸν γραφεῖον τοῦ κ. ΛΑΖΑΡΟΥ Θ. ΜΠΛΕΤΣΑ, Γ. Σταύρου 8, τηλέφ. 27-286, ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πολιτικῶν ὑποθέσεων.

Κ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις, Ἐμμ. Μπενάκη ἀρ. 1, τηλ. 33—765. Διαστικαὶ ὑποθέσεις ἀνωτ. δι-

Θεάματα

ΛΥΡΙΚΟΝ: Σήμερον εἰς 2 παρασταστάσεις 8—10 καὶ 10.30—12.30 τὸ 5ον πρόγραμμα.

ΑΛΑΜΠΡΑ: Σήμερον «Πράσινη κόλασις» Ντούγκλας Φαίρμπανξ.

ΖΕΝΙΘ: Σήμερον «Τὸ τραγοῦδι τῆς Ρωσσίας». Κατάλληλον δι' ἀνηλίκους.

ΟΥΦΑ: Σήμερον «Ὁ λυκάνθρωπος» μὲ τὸν Λὰν Τσάνεϋ.

ΜΑΡΟΥΔΑ (Ταράτσα): (Σκιαὶ Θεοδωροπούλου). Σήμερον «Ὁ Καραγκιόζης βεζύρης».

Ὁ καραγκιοζοπαίκτης Κώτσαρος (ἔναντι Πυροσβεστείου) σήμερον «Ἡ ἀναγνώρισις τῶν δύο ἀδελφῶν».

Πάτρα:

Από την **Ταράτσα**… στο **Ρεκόρ**.
Απόκομμα εφημερίδας
των τελών της δεκαετίας του 1940
& μια αφίσα
της μεταπολιτευτικής εποχής.

Πατραϊκός

Ανολοκλήρωτες δημιουργίες παλιού «επώνυμου» πατρινού καραγκιοζοπαίχτη.

Το όνομά του στο… επόμενο τεύχος.

Πατρίκιος

1) Σηψαιμία

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Καλημέρα, Καραγκιόζη μου!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Νιάου!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Πώς; Τι είπες, ματάκια μου;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Νιάου!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Τι έπαθες, βρε! Γιατί νιαουρίζεις; Γάτος είσαι;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Όχι! Φευγάτος είμαι…
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μα τι συμβαίνει;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ήμουν σε ένα συνέδριο, κάπου στον Ποδονίφτη…
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Παρακαλώ;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Κάπου στην Ιωνία…
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: …της Μικράς Ασίας;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Α! Αρκετά μουρλάθηκα! Μην με τρελαίνεις άλλο.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μα γιατί τρελάθηκες;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Νιάου!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Άντε πάλι!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ήταν δίπλα μου ένας σύνεδρος και νιαούριζε…
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Γιατί; Γάτος ήτανε;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Όχι γάτος! Φευγάτος.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Και νιαούριζε; Κύριε, ελέησον! Σαλοί ήταν εκεί;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Αυτό! Αλί, αλί και τρισαλί.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Τι είπες;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δεύτερον και Λεύτερον.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Τι πράγμα;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Να συλληφθούν πάραυτα!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ορίστε;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τι έχει για φαγητό, γιατρέ μου;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Καραγκιόζη μου, αυτά στα λέει κανένας σαλός;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Όχι! Μου τα λέει ένας, που «τα έχει τετρακόσια»!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Καραγκιόζη μου, ψυχραιμία, να πάμε σε ένα γιατρό.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δεν είναι ψυχραιμία, Χατζατζάρη!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Αλλά;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Σηψαιμία είναι και έχουν μολυνθεί τα πάντα!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Νιάου!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είδες που σε κόλλησα; Και εις άλλα με υγεία! Αμήν!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Πού πας, βρε! Μην φεύγεις! Αμάν! Τι πάθαμε!!!

Θυμόσοφες Ρήσεις

«Ελπίδα είναι η συνήθως αναβαλλόμενη απογοήτευση»…

Ο αρχαίος και ο νέος Καραγκιόζης μας

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΠΕΤΡΗ

Κείμενο δημοσιευμένο στο περιοδικό ΜΥΣΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΑΓΝΩΣΤΟ

Α΄ ΜΕΡΟΣ

Ο Καραγκιόζης, η φιγούρα του Τουρκικού Μπερντέ που ταυτίστηκε με τον Έλληνα, ο αγαπημένος πολιτισμικός πρόσφυγας, αγαπήθηκε, διεκδικήθηκε, μας αντιπροσωπεύει, όπως ο Χριστός με τα Πάθη του και έγινε ο δικός μας **«εγώ-άνθρωπος»** περιγράφεται το **1894** από τον Βρετανό **Richard Davey**: *«Ο Καραγκιόζης έχει ύψος γύρω στους 20 πόντους και βλέπουμε πάντα το προφίλ του. Είναι χαρακτηριστικότερη φιγούρα του παλιού ματαιόσχολου Τούρκου, με μύτη παπαγάλου κι ένα χάντρινο λαμπερό μάτι, κορνιζαρισμένο από ένα πηχτό, χοντρό φρύδι. Αυτό το μάτι, όπως συμβαίνει σε ορισμένα βυζαντινά ψηφιδωτά, αδιάφορο αν η φιγούρα είναι πλάγια σχεδιασμένη, παριστάνεται ολόκληρο τριγυρισμένο από μια παχιά μαύρη γραμμή που κάνει τον κατάλευκο βολβό του ματιού αφύσικα ζωντανό και δίνει απερίγραπτα διαβολική έκφραση. Το κωνικό κεφάλι με ένα τεράστιο σαρίκι, που στην παραμικρότερη αφορμή τραβιέται με ένα σύρμα για να φανερώσει την καρύδα που έχει για κεφάλι, μια εμφάνιση που πάντα χαιρετίζεται με ξεσπάσματα γέλιου. Φοράει χρωματιστό γιλέκο, ένα κοντό "αντερί" και βράκες με ριγέ κάλτσες, ακριβώς όπως στα δικά μας pantaloons. Τα πόδια και τα χέρια του είναι ευκίνητα και κινούνται από μαστορικά κρυμμένα σύρματα. Οι κινήσεις του κατά κανόνα είναι αδέξιες, αλλά αρκετά ζωηρές»*.

Ο **Γρηγόριος Ξενόπουλος** έγραψε κάποτε: *«Η τέχνη πρέπει πάνω απ' όλα να είναι διασκεδαστική»*. Ο Καραγκιόζης σαν κεντρικός ήρωας και τύπος του μικροθεάτρου καταφέρνει να είναι διασκεδαστικός σε κάθε έκφανση των περιπετειών του και κρύβει μέσα του το δράμα που καλύπτει το πέπλο της κωμωδίας. Το δράμα του να επιβιώσει απ' το μηδέν και να τη βγάλει μέχρι τέλους καθαρή. Οι ικανότητές του είναι ισάξιες των καλύτερων αρχαίων μίμων (μιμούκων), οι οποίοι με μαεστρία μεταμορφώνονταν σε κάτι άλλο, οντότητα ή φυσικό φαινόμενο, γι' αυτό και ταυτίστηκαν με τους θεούς που είχαν την ικανότητα να εμφανίζονται με τόσο διαφορετικά πρόσωπα.

Ο Καραγκιόζης εμφανίζεται με την ικανότητα ενός εκατόγχειρα, αφού μεταμορφώνεται με ευκολία από φούρναρη σε καπετάνιο, πολεμιστή, γιατρό, αστροναύτη, εραστή, εθνικό ήρωα. Είναι ένας άνθρωπος-ορχήστρα όπου οι φωνητικές του χορδές εναλλάσσουν τον τόνο του από οξύφωνο σε βαρύτονο, από άντρα σε γυναίκα. Σ' αυτόν και τους συμπαίκτες του φωνή και ψυχή δίνει κυρίως ο διευθυντής μικροθεάτρου που είναι κρυμμένος και αθέατος πίσω απ' το λευκό σεντόνι.

Η ψυχοσύνθεσή του αλλάζει και προσαρμόζεται ανάλογα με την ανάγκη της επιβίωσής του, αφού μέσα απ' όλες του τις περιπέτειες πρέπει να βγει σώος και αβλαβής.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι αυτή τη φωνή του Καραγκιόζη δεν θα μπορέσει να τη σβήσει κανείς ποτέ, γιατί θα είναι η εσωτερική φωνή του ελληνικού λαού που μέσα από την ελευθερία της τέχνης θα προβάλλονται τα εφικτά και ανέφικτα όνειρά του, τα παράπονά του, οι σκέψεις της και θα τα μεταλαμπαδεύει. Κανένα κόμμα ή πολιτική σκοπιμότητα δεν μπόρεσε όχι μόνο να του κλείσει το στόμα, αλλά ούτε να τον βάλει στο χέρι και να τον κάνει υποχείριο όπως έχει γίνει με πολλούς καλλιτέχνες κατά καιρούς, αλλά ούτε και να τον αποδυναμώσει στιγματίζοντάς τον και παρασύρει στη φθορά ώστε να γίνει γραφικός και κιτς. Η φιγούρα του όπως και των συμπαικτών του εκμοντερνίζεται ενδυματολογικά τόσο όσο και του Μίκυ και

της παρέας του στη σκηνή του Walt Disney. Με τη διαφορά ότι ο Καραγκιόζης είναι ένα λαϊκό γέννημα σχεδόν αυτογενές, αυθύπαρκτο και αυτοεξελίξιμο, έχει τη δική του αναρχοδημοκρατική ηθική και είναι ελαστικός στο ήθος του όσο οι σύγχρονες νεοελληνικές έννοιες ***«κράτος»***, ***«σύστημα»*** και ***«κατεστημένο»***.

Ο Καραγκιόζης, όπως όλοι ξέρουμε, ήρθε στην Ελλάδα αποσπασμένος από τον Τουρκικό Μπερντέ για να γίνει ο κεντρικός ήρωας του δικού μας Θεάτρου των Σκιών. Όμως, αυτό δεν έγινε ***«έτσι ξαφνικά»*** και είναι κατ' επανάληψη αποδεδειγμένο ότι δεν υπάρχει κανένα πολιτιστικό δάνειο που αναπτύσσεται σε μια χώρα χωρίς να προϋπάρχουν οι βάσεις και τα χαρακτηριστικά του εκεί. Είναι κάτι παρόμοιο που συμβαίνει όταν ο καλλιτέχνης θαυμάζοντας το έργο ενός άλλου μιμούμενος ή κάνοντας μια άσκηση να αντιγράψει τα κομμάτια του ίδιου του τού εαυτού. Έτσι και ο Καραγκιόζης σαν μορφή, κωμικογραφικός, σκωπτικός διάλογος, θέατρο με σκιές, και σαν είδος πλαγγόνας υπήρχε στην αρχαιότητα και τη βυζαντινή περίοδο. Ακόμα μετά το ζενίθ της δόξας του επηρέασε αργότερα πολλές μορφές της έντεχνης σύγχρονης τέχνης της χώρας μας. Πώς ήταν η μορφή αλλά και η ατμόσφαιρα του Καραγκιόζη στην εποχή της παλαιάς και της νέας Ελλάδας όπου έλαμψε στην Κωνσταντινούπολη, εκεί που συνυπήρξαν και οι δύο φυλές, Έλληνες και Τούρκοι σε κοινές πολιτιστικές και λαϊκές εκδηλώσεις, όπως μας περιγράφει γλαφυρά το **1894** στην Πόλη, ο Βρετανός **Richard Davey**.

Μια κλασική παράσταση του τούρκικου Καραγκιόζη στο **Ραμαζάνι** σε ένα μικρό καφενέ σε ένα μισογκρεμισμένο βυζαντινό κτίριο πίσω από το μεγάλο Παζάρι κοντά στον αυλόγυρο του Τζαμιού του **Βαγιαζήτ** στο Χαρέμι.

«Θα ξεχάσω ποτέ αυτή τη νύχτα; Όταν κλείνω τα μάτια μου, αναπολώ αυτή τη σκηνή- το μεγάλο ασβεστωμένο δωμάτιο με θολωτή οροφή, που σίγουρα κάποτε θα ήταν θόλος εκκλησίας ή ιερού, τη σειρά τα φωτισμένα κεράτινα φανάρια που 'ριχναν ανταύγειες στην περίεργη σύναξη, την καθισμένη στο αυτοσχέδιο αμφιθέατρο, γιατί η παράσταση παίζεται πάντα σε γωνία του δωματίου και κατά μήκος της τεντώνεται το "πανί". Στις μπροστινές θέσεις, καθισμένοι σε παμπάλαιες πολυθρόνες (που οπωσδήποτε είχαν δει καλύτερες μέρες, μπορεί στο μέγαρο κανενός πρεσβευτή) μερικοί γηραλέοι πασάδες, ένας δυο με στολή, οι άλλοι με φρικτή ρεδιγκότα του σύγχρονου πολιτισμού, με φέσι στο κεφάλι. Τα μικρά ξύπνια παιδιά τους, που μ' εκείνο το σοβαρό μαζί και αμέριμνο τρόπο που χαρακτηρίζει τα Τουρκάκια, παρατηρούν τα διατρέχοντα.

…Στο βάθος, όπως πάντα, ένα απροσδιόριστο πλήθος, διάφοροι τύποι από κάθε γωνιά της γης, ακόμα και μερικοί τουρίστες του Cook, ντυμένοι με τα καθημερινά του φράγκικα. Σε μια σκοτεινή γωνιά μια παρέα από Αρμένισσες και Ελληνίδες λαϊκής τάξης, κουκουλωμένες με τα χοντρά, μαύρα σάλια τους, που σκέπαζαν το κεφάλι τους και το πρόσωπο, καθόταν χωριστά, ψιθυρίζοντας φλύαρα μεταξύ τους και ξεσπώντας, πότε-πότε, σε ένα παροξυσμό μισοπνιγμένων χάχανων, όταν ο Καραγκιόζης, χωρίς το φόβο να τιμωρηθεί και επιδοκιμαζόμενος μάλιστα, γινόταν όλο και πιο

τολμηρός, στην άκρατη ελευθεροστομία του. Όσο κρατούσε η παράσταση, Κιρκάσιοι νέοι (Τσερκεζάκια) μοίραζαν συνέχεια μικρά φλιτζάνια αρωματικό καφέ…

Πού και πού από την ανοιχτή πόρτα, το μάτι μου έπιανε τη θεσπέσια "γοτθική" στοά και τις πορφυρές κολόνες του χαρεμιού στο τζαμί όπου γινόταν εκείνη τη στιγμή ένα πανηγύρι, γύρω από το γιγαντιαίο κυπαρίσσι, που υψώνεται σαν πύργος στο κέντρο του μοναστηριού…

…Ξάφνου, τα φώτα στο αυτοσχέδιο θέατρο έσβησαν, το πανί που θα χρησίμευε για σκηνή έγινε διαφανές χωρίς να βλέπεις τι γίνεται από πίσω και η διασκέδαση άρχισε στ' αλήθεια.

Η ορχήστρα -δυο τύμπανα, ένα φλάουτο, μια βιόλα κι ένα τρίγωνο- έπαιζε εκείνα τα τρεμουλιαστά τραγούδια που γοητεύουν το ανατολίτικο αυτί, αλλά που μπορεί να τρελάνουν έναν Ευρωπαίο ακροατή…

Ο Καραγκιόζης παίζεται κατά κανόνα από Αρμένη, οι Τούρκοι δεν είναι ικανοί να διηγηθούν τα δικά τους τα αστεία ή να τραβήξουν τα σύρματα στις μαριονέτες τους…

(Ο Καραγκιόζης)… δεν είναι τελείως μόνος στον κόσμο, μια και, όπως πρόσεξα, έχει ένα πιστό φίλο, τον Χατζηαβάτη. Ο ανθρωπάκος αυτός είναι δίδυμος αδελφός του Αρλεκίνου…

…ο Καραγκιόζης και ο φίλος του, χωρίς να αφήσουν παρανομία που να μην τη δοκιμάσουν μέχρις ότου ο γηράσας εν αμαρτίαις, σαν λουκουμάς κατρακύλησε από ένα ψηλό τοίχο και δεν μπόρεσε να ξανασηκωθεί. Έπειτα τον κήδεψαν αλά τούρκα, κουβαλώντας τον στον τάφο του όσο πιο γρήγορα μπορούσαν. Αλλά ο Καραγκιόζης, που ποτέ δεν πεθαίνει, σηκώνει τώρα το καπάκι του φέρετρου και κάθεται πάνω του σκασμένος από τα γέλια προς μεγάλη απόλαυση του κοινού που χειροκροτούσε μέχρι να πονέσουν τα χέρια τους και ρίχναν αθρόα τα κέρματά τους στο δίσκο που έβγαλαν δύο όμορφα αγόρια».

Ο Καραγκιόζης σαν λαϊκό είδος θεάτρου πρωτοσυναντάται στο πρωτόγονο θέατρο όταν δημιουργείται η μίμηση με βοηθήματα τις μάσκες. Η μορφή του ταυτίζεται με την απεικόνιση των στάσεων του Διόνυσου και του Σατύρου. Η λατρεία και οι τελετουργίες τους ήρθαν από τη Μικρά Ασία, τη Θράκη, το Βόσπορο, την Προποντίδα, τον Ελλήσποντο και αργότερα διαδόθηκαν στην Τένεδο, τη Λήμνο, τη Σαμοθράκη, το Αιγαίο και αλλού.

Ο σατιρικός τους χορός και η βωμολοχία δεν είναι παρά τα ξόρκια για τις δυσκολίες της ζωής και ταυτίζονται με το παραλήρημα του λόγου και της κινησιολογίας του Καραγκιόζη.

Οι πρώτες του χρωματικές, σχεδόν μονόχρωμες απεικονίσεις είναι σχεδόν ίδιες με τη βαφή που οι μίμοι στις τελετές τους άλειφαν το κορμί και το πρόσωπο με γαιώδη και σάρκινα χρώματα, φτιάχνοντας τα ψιμύθιά τους, όπως και το στολισμό των λατρευτικών τους ανδρείκελων. Αυτά τα είδη και συμπεριφορές συνεχίστηκαν μέχρι και τα βυζαντινά χρόνια.

Η νευρόσπαστη κούκλα είναι συγγενής με τις πήλινες, σπαστές και επίπεδες πλαγγόνες (κούκλες) της Αρχαίας Λήμνου, πιθανότατα αναθηματικές.

Στο 7ο βιβλίο της Πλατωνικής Πολιτείας, ο Πλάτωνας γράφει κάτι που μας φέρνει αυτόματα την εικόνα ενός θεάτρου σκιών όχι φυσικά ακριβώς όπως το γνωρίζουμε σήμερα.

Κοινός παρονομαστής τους είναι η μαγεία της σκιάς που ζωντανεύει και καθηλώνει το θεατή με τα απλά μέσα των θαυματοποιών-μίμων που δημιουργούν **«φάσματα»** στους σκοτεινούς, κλειστούς χώρους, από την ύπαρξη μιας φλόγας. Έτσι ο Πλάτωνας γράφει για το περιλάλητο **«σπήλαιο»**: «Φαντάσου σαν μέσα σ' ένα σπήλαιο κάτω από τη γη που να έχει την είσοδό του ανοιγμένη προς το φως, σ' όλο το μήκος της, ανθρώπους που από παιδιά να βρίσκονται κει πέρα αλυσοδεμένοι (…) σε τρόπο που να μένουν πάντα στην ίδια θέση και μόνο εμπρός τους να βλέπουν χωρίς να μπορούν να

στρέψουν γύρω το κεφάλι τους και από πίσω, σε αρκετή απόσταση και υψηλότερά τους, να υπάρχει φωτιά (…) κι ανάμεσα στη φωτιά και στους δεσμώτες, παράλληλα χτισμένο ένα τοιχάκι, σαν εκείνα τα διαφράγματα που βάζουν οι θαυματοποιοί και δείχνουν από πάνω κει τις ταχυδακτυλουργίες τους. Και φαντάσου τώρα ανθρώπους να περνούν κατά μήκος αυτού του τοιχίου (…) καθώς ανδριάντες και άλλα ζώα λίθινα και ξύλινα, κάθε είδους κατασκευής (…)».

Το είδος των ανδρεικέλων και των μίμων θα συνεχίσει να υπάρχει αργότερα και στο Βυζάντιο.

Οι διάλογοι του Καραγκιόζη είναι σχεδόν ταυτόσημοι με τους αριστοφανικούς διαλόγους (σε μετάφραση του Κονδυλάκη):

Γναθωνίδης: Καλά το έλεγα εγώ ότι δεν θα λησμονήσουν οι Θεοί τον Τίμωνα, ένα τόσο καλό άνθρωπο! Χαίρε Τίμων, αφεντάνθρωπε, λαμπρέ φίλε και συμποσιαστά!

Τίμων: Καλώς όρισες, Γναθωνίδη, καταβόθρα αγέμιστη και ατιμότατε άνθρωπε.

Γναθωνίδης: Πάντοτε σου αρέσουν τα αστεία. Αλλά πότε θα μας κάνεις κανένα συμπόσιο; Ακριβώς σού φέρω ένα άσμα εκ των νεοποτήτων των διθυράμβων.

Τίμων: Τώρα σε κάνω με τη σκαπάνην να τραγουδήσεις μοιρολόγια περιπαθέστατα.

Γναθωνίδης: Τι είναι αυτά; Με χτυπάς, Τίμων; Να είσθε μάρτυρες- Ω, Θεέ μου, ωχ! ωχ! Θα σε καταμηνύσω διά τραύμα εις τον Άρειον Πάγον».

Η εξέλιξη αυτών των διαλόγων και τύπων συνεχίζεται στο Βυζάντιο με τη δημιουργία έργων του Πτωχοπρόδρομου ή της σχολής Πτωχοπρόδρομου κατά τον 12ο αιώνα, όπου οι φτωχοί άνθρωποι βγάζουν το ψωμί τους γράφοντας κωμωδίες ειρωνικές και συχνά διδακτικές. Ο τύπος Πτωχοπρόδρομου είναι ο ακριβής φτυστός συγγενής του Καραγκιόζη και μένει σε μια καλύβα. Θέλετε την περιγραφή του;

«Τα κεραμίδια ελύθησαν, το στέγος εσαπρώθη,
οι τοίχοι καταπίπτουσιν, εξεχερσώθη ο κήπος,
αι θύραι σενεστράφησαν εξ ολοκλήρου πάσαι,
κάγκελλα εξηλώθησαν απ' άκρας έως άκραν,
θύραν ουκ ήλλαξας ποτέ σανίδην ουκ ευψύχει,
ποτέ ουκ εξεκεράμωσας, ουδέ ανερρίψω τοίχον,
ούτε καρφίν ηγόρασας να εμπήξης εις σανίδην».

Όσο για τους διαλόγους;

- Σας φέρνω νέα για το γέρο Στρατοκλή!

- Τι συμβαίνει; Πέθανε;

- Όχι, παντρεύεται!

Όσο για το πώς και τι ονειρεύεται στην πείνα του, το μόνο που λείπει από τις γνώριμές μας ρίζες του Καραγκιόζη της εποχής μας είναι η λήξη της ρίμας με τη φράση «και ένα μάτσο ραπανάκια», όπου ο Πτωχοπρόδρομος λέει:

«κραμβίν καρδίας τέσσαρας, χοντράς και χιονάτας,
και ξηλοτράχηλον παστόν, κυπριναρίου την μέσην,
γλαύκους καλούς καν είκοσι, απάκια βεργετίκου,
ωά καν δικατέσσαρα και κρητικόν τυρίτσιν
απότυρα καν τέσσαρα και βλάχικον ολίγον,
και λίτραν το χριστέλαιον, πεπέριν φούκταν μίαν,
σκόρδα κεφάλια δώδεκα και τσίρους δεκαπέντε».

Από αυτά φαντάζεστε ότι όταν οι Τούρκοι μπήκαν στην Πόλη, μία από τις πολιτισμικές μας κληρονομιές που βρήκαν ήταν και αυτή του δικού μας Πτωχοπρόδρομου (Καραγκιόζη). Ο Καραγκιόζης στην απελευθερωμένη Ελλάδα εκτός από μια ελευθεριάζουσα πολιτική κριτική του, μαλάκωνε τους πόνους του λαού με το αστείρευτο χιούμορ του. Την ίδια στιγμή εισβάλλει στη χώρα μας ο δυτικός πολιτισμός που διαμορφώνει πολιτιστικά τη νεοσύστατη χώρα με θέατρο, μουσική, χορό, όπερα, αρχιτεκτονική, λογοτεχνία κ.ά..

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

«Η ΓΕΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ»

του Τάκη Μαζαράκη

Η ΦΥΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (ΒΙΟΣ, ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ) ΚΑΙ Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΟΠΑΙΚΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΡΑΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ (ΤΟΛΙΑΣ)

Το λαϊκό ανάγνωσμα της Φυλλάδας είχε καθοριστική επίδραση στο ρεπερτόριο του λαϊκού Θεάτρου Σκιών, όπου βρήκαν θέση δύο κυρίως έργα, στα οποία εμφανίζεται ως πρωταγωνιστής ο Μέγας Αλέξανδρος. Αυτά, ως γνωστόν, είναι «Ο Μεγαλέξανδρος και το καταραμένο φίδι» και ***«Τα αινίγματα»***. ***«Η ΓΕΝΗΣΙΣ (sic) ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ»*** είναι ο τίτλος μιας χειρόγραφης παράστασης (έργου) του Θεάτρου Σκιών, του πολυγραφότατου καλλιτέχνη καραγκιοζοπαίχτη και κουκλοπαίχτη **Απόστολου Καραστεργιόπουλου** ή **Τόλια** (1892-1976 ή το πιθανότερο το 1977). Για τον Απόστολο Καραστεργιόπουλο (Τόλια) του Αθανασίου δεν έχουμε μια πλήρη βιογραφία. Από σταχυολόγηση βιβλιογραφικών δεδομένων και πληροφορίες του Θεσσαλονικιού καραγκιοζοπαίχτη και ερευνητή του Θεάτρου Σκιών **Γιάννη Χατζή**, καθώς και του Π.Σ.Θ.Σ., έγινε προσπάθεια συνθέσεως ενός, όσο το δυνατόν πιθανού βιογραφικού.

Ο Τόλιας γεννήθηκε το **1892**. Ήταν **Μακεδόνας** με καταγωγή από τη Θεσσαλονίκη, αλλά έζησε πολλά χρόνια στην Αθήνα. Αρχικά ήταν καραγκιοζοπαίχτης και κατόπιν και κουκλοπαίκτης. Ήταν επίσης φακίρης και ταχυδακτυλουργός. Έπαιζε και Κινηματογράφο. Ως καραγκιοζοπαίχτης ήταν «***σπίνος***», δηλαδή αδύνατος. Η αδυναμία του οφειλόταν στην έλλειψη λαρυγγοφωνής, απαραίτητης για έναν καλό καραγκιοζοπαίχτη. Μετά το 1930, καθιερώθηκε ως **κουκλοθεατράς**, μόλο που δεν τον βοηθούσε η φωνή του. Διακρινόταν όμως στην κίνηση των κουκλών ήταν άριστος στους χορούς, ιδίως στον καλαματιανό, και στη ζωγραφική των σκηνικών. Έπαιξε μέχρι το τέλος της ζωής του. Ο Τόλιας διετέλεσε **Πρόεδρος** και **Μέλος** του Διοικητικού Συμβουλίου του **Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών.**

Σύμφωνα με τον **Γιάννη Χατζή**, ο Τόλιας υπήρξε βοηθός του **Κονιτσιώτη**. Κατά τον **Δημήτρη Μόλλα**, *«υπηρετούσε στη χωροφυλακή και παράλληλα μαθητεύει και συνεργάζεται με τον Κώστα Γαννιό όταν το επέτρεπαν οι υπηρεσιακές του υποχρεώσεις. Τραγούδαγε όμορφα και έπαιζε κιθάρα. Επίσης ήτανε καλός τεχνίτης διαφημιστικών γραμμάτων (τότε γράφανε στις μάντρες τεράστια γράμματα). Όταν έφυγε από τη χωροφυλακή δούλεψε συστηματικά στην τέχνη του Καραγκιόζη πότε σαν τραγουδιστής πότε σαν κουκλοθεατράς και πότε σαν καραγκιοζοπαίχτης. Έπαιζε πολλά χρόνια στα κέντρα της ΧΑΝ, στο στρατό ψυχαγωγός»*. Κατά τον **Σωτήρη Σπαθάρη**, *«ο Τόλιας ήταν καραγκιοζοπαίχτης της «σχολής» του Ρούλια. Πρώτα ήταν τραγουδιστής ύστερα καραγκιοζοπαίχτης τώρα είναι ανδρεικελοπαίκτης (1960)»*. Κατά τον **Μιχάλη Ιερωνυμίδη**, *«την κόπιτσα την έφερε στο μπερντέ ο Τόλιας που αρχικά ήταν τραγουδιστής, ύστερα καραγκιοζοπαίχτης της σχολής του Ρούλια και μετά ανδρεικελοπαίκτης»*. Για τον Τόλια, λέει ο **Χρήστος Χαρίδημος**: ***«Στην πλατεία Κυριακού τραγουδιστή είχα τον Απόστολο Τόλια σημερινό καραγκιοζοπαίχτη και συνταξιούχο. Ο Τόλιας ανακάλυψε τις κόπιτσες, καψούλια των παπουτσιών θυλιαστά και πάψαμε να δένουμε τους καραγκιόζηδες με σπάγγους. Έτσι ησυχάσαμε, γιατί δεν φεύγανε τα πόδια και οι βράκες τους, απάνω στην παράσταση»***.

Στο επόμενο τεύχος:
Περίληψη του χειρόγραφου έργου

Παρουσίαση νέων κουκλοθεατροφωτογραφιών, ως συνέχεια της ανάρτησης του πρώτου τεύχους.

Η αποκάλυψη... τον επόμενο μήνα.

Θ.Κ.

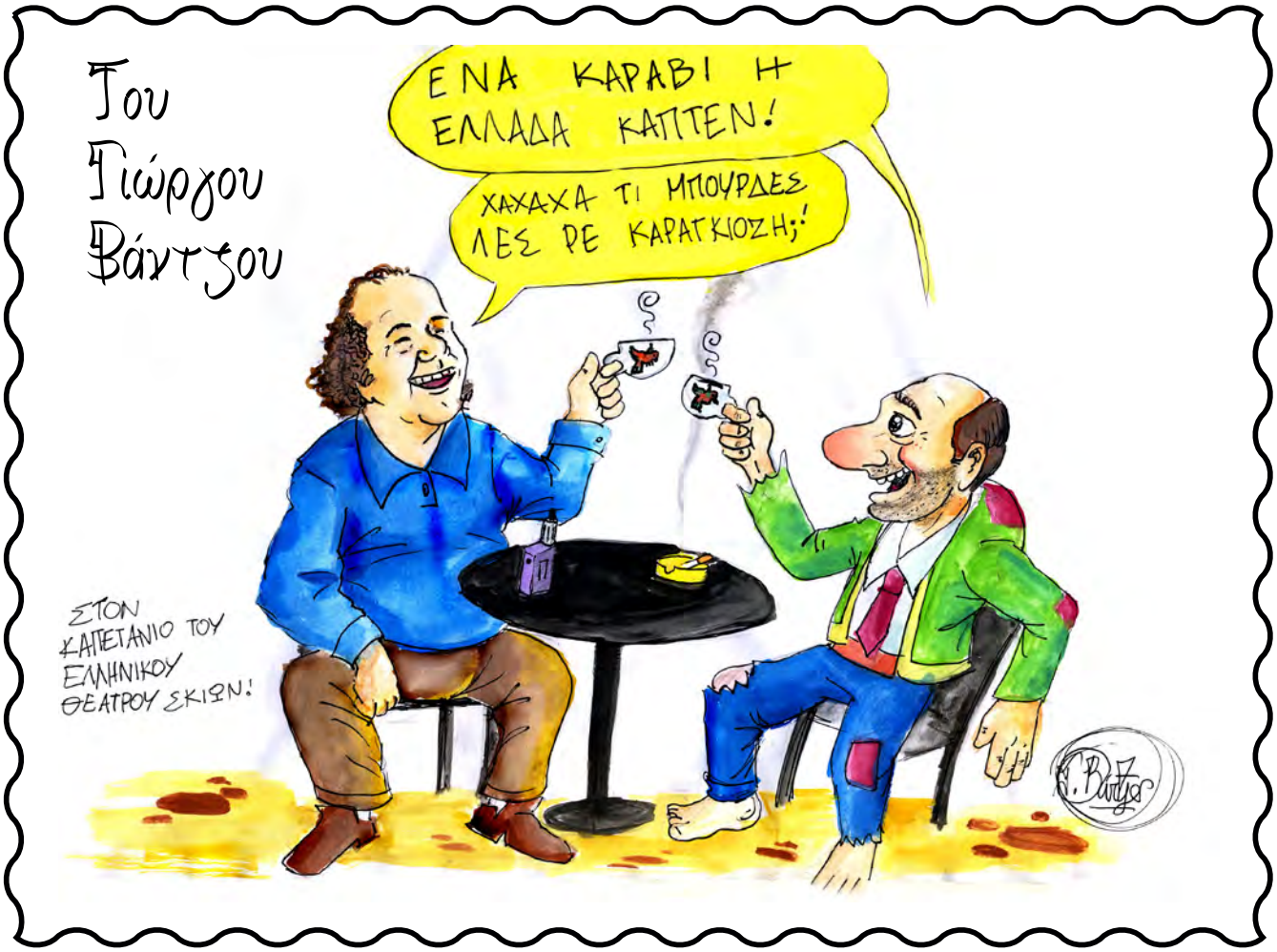

Η περιπέτεια ενός Δρομέα

Του Πάνου Καπετανίδη

Ανέκαθεν έχω εκφραστεί υπέρ της κλασσικής μορφής καλλιτεχνικής έκφρασης. Ελάχιστα έργα μοντέρνας τέχνης είχαν τη θετική μου άποψη. Ένα από αυτά τα έργα είναι **ο Δρομέας** του γλύπτη **Κώστα Βαρώτσου**. Η τοποθέτησή του είχε γίνει μέσα στο σιντριβάνι της **πλατείας Ομόνοιας** στο κέντρο της Αθήνας, τον **Αύγουστο του 1988**, στο πλαίσιο της καλλιτεχνικής δράσης «Δρώμενα», που οργάνωνε ο δήμος Αθηναίων, επί δημαρχίας **Μιλτιάδη Έβερτ** και αντιδημαρχίας πολιτισμού **Σταύρου Ξαρχάκου**. Πέρα από την αίσθηση της κίνησης που δίνουν τα τεράστια κομμάτια από γυαλί, που απαρτίζουν αυτό το πραγματικά εμβληματικό έργο μοντέρνας τέχνης, **ύψους 8 μέτρων**, κατά τη γνώμη μου, δίνει και την αίσθηση της σκιάς και μάλιστα σε διάφορες εκφάνσεις, ανάλογα από το σημείο που το παρατηρεί κανείς και ανάλογα με το φως της συγκεκριμένης ώρας της ημέρας που το διαπερνά. Και όντως στεναχωρήθηκα όταν το ξήλωσαν από εκεί, που πέρναγα και το καμάρωνα τακτικά, για να το μεταφέρουν (αφού, με τη συμβολή του γλύπτη, επανασχεδιάστηκε και μελετήθηκε στατικά) τον **Μάιο του 1994** στη σημερινή του θέση, επί της οδού **Βασιλίσσης Σοφίας**, απέναντι από το ξενοδοχείο **Χίλτον** και την **Εθνική Πινακοθήκη**. Εκεί γλύτωσε και από τους βάνδαλους κουκουλοφόρους, που σε κάθε διαδήλωση προσπαθούσαν να το καταστρέψουν.

Για να μάθουμε ότι την **Παρασκευή 8 Μάρτη 2019** (πριν την τελευταία Αποκριά), ο Κώστας Βαρώτσος δήλωσε ότι σε συνάντηση που είχε με την υπουργό Πολιτισμού, ***«η κ. Μυρσίνη Ζορμπά έθεσε στη συζήτηση την ιδέα για τη μεταφορά του Δρομέα στα Σκόπια και αντίστοιχα να έρθει στην Αθήνα ένα έργο σκοπιανού καλλιτέχνη»***. Ο κ. Βαρώτσος απάντησε στην υπουργό ότι ο Δρομέας δεν μπορεί να φύγει από την Αθήνα, για πολλούς λόγους. Άλλωστε, αν και το γλυπτό ανήκει στον δήμο Αθηναίων, ο ίδιος έχει τα πνευματικά δικαιώματα. Και δεν είναι μόνο αυτός ο λόγος.

Για το θέμα, η υπουργός Πολιτισμού, Μυρσίνη Ζορμπά, δήλωσε, μιλώντας στο Αθηναϊκό-Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων: ***«Καμία πρόταση δεν υπάρχει για τη μεταφορά του Δρομέα, είναι κάτι χωρίς βάση. Άλλωστε το γλυπτό ανήκει στο Δήμο Αθηναίων. Στο πλαίσιο μιας γενικής συζήτησης, με σημαντικούς Έλληνες καλλιτέχνες, ανάμεσά τους και με τον κ. Κ. Βαρώτσο, κουβεντιάστηκαν και σχολιάστηκαν πολλά, ωστόσο τέτοια πρόταση όχι»,*** διαψεύδοντας έτσι τον Κώστα Βαρώτσο.

Πάντως, εγώ, μεταξύ Βαρώτσου και Ζορμπά, για το ποιος λέει αλήθεια, πιστεύω ανεπιφύλακτα τον Κώστα Βαρώτσο, που φοβάται ότι ***τη διαψευδόμενη «ανταλλαγή» θα την πληρώσουν τελικά άλλα αγάλματα. Ίσως αυτό του Κολοκοτρώνη*** (της οδού Σταδίου).

«Η ΝΗΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ»

ΧΑΤΖΑΗΒΑΤΗΣ: Καραγκιόζη μου, έγινες ο άνθρωπος της ημέρας! Οι περισσότεροι Έλληνες χειροκρότησαν για το γράμμα σου! Τα είπες έξω από τα δόντια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Άκου Χατζατζαράκο μου... Τα λέω έξω από τα δόντια, γιατί δεν έχω να μασήσω τίποτα και μέσα από τα δόντια! Όσο για το χειροκρότημα είναι λογικό και όχι προεκλογικό, αφού δεν είμαι ένα με τους Έλληνες, αλλά είμαι ο Έλληνας! Είμαι η φωνή του, στη χαρά του, στη λύπη του, στην αγανάκτησή του, στο δίκιο του...

ΧΑΤΖΑΗΒΑΤΗΣ: Θα στεναχώρησες όμως και κάποιους!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ρε Χατζατζάρη! Όταν χτυπάς πέντε-έξι καρβέλια, δεν πάει να πει ότι έχεις προηγούμενα μαζί τους, αλλά με την πείνα σου! Αυτή χτυπάς... Γι' αυτό να μην στεναχωριούνται, καταστάσεις πολεμώ και όχι πρόσωπα. Άστα αυτά τώρα, γιατί έχουμε Σαρακοστή!

ΧΑΤΖΑΗΒΑΤΗΣ: Νηστεύεις, Καραγκιόζη μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είπα κι εγώ να νηστέψω! Αλλά όταν τις Απόκριες, τρώω λεμονόκουπες και έχω να φάω από την παραμονή του Αγίου Λάζαρου και Λάζαρος που μας έρχεται, χρόνος, είμαι πρωταθλητής στη νηστικομάρα! Γι' αυτό, είπα να κάνω και άλλη νηστεία! Να κόψω τη φαγωμάρα με την Αγλαΐα... Να μην κάνω χνέρι στον μπάρμπα μου τον Γιώργη, τουλάχιστον μέχρι το Πάσχα! Και επειδή ο παππούλης μού το εξήγησε... Νηστεία χωρίς μετάνοια και συγνώμη, είναι μισή δουλειά... Κάπου, λοιπόν, θα χρωστάμε όλοι μας ένα συγνώμη! Κι εγώ χρωστάω πολλά συγνώμη... Στη μισή γειτονιά, ας πούμε, που οι κότες τους, αντί να πολλαπλασιάζονται, κατά παράδοξο τρόπο, μειώνονται! Σε πολλούς που στεναχώρησα με τα καυστικά μου λόγια και με τη σάτιρά μου! Σε πολλούς, που θα ήθελαν κάτι παραπάνω από μένα και τους απογοήτευσα! Σε πολλούς, που τους έπεισα ότι δεν πεθαίνω ποτέ και αυτοί άθελά τους μου μειώνουν το ρεπερτόριό μου, νομίζοντας ότι δεν το χρειάζομαι και προπαντός ότι δεν το χρειάζονται και οι ίδιοι! Σε όλα τα παιδιά, που δεν τα έκανα ακόμη πιο γελαστά! Γιατί οι χαρές μας αξίζουν να είναι πάντα χαρούμενες! Σε όλα τα παιδιά, γιατί θα ήθελα να τους δείχνω πολλά περισσότερα στο πανί μου, για την ιστορία μας! Μα είμαι σίγουρος ότι θα το καταφέρω... Σε όλους, λοιπόν, ένα συγνώμη! Και έτσι, το βράδυ της Αναστάσεως να πούμε όλοι μαζί από καρδιάς και να νιώσουμε το πιο χαρούμενο και ελπιδοφόρο μήνυμα: **«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»**! Ας ευχηθούμε σε όλον τον κόσμο: «Καλή Ανάσταση, πνευματική, προσωπική και εθνική»! Δεν πρέπει να ξεχνάμε εμείς οι Έλληνες ότι με τη διχόνοια χάσαμε πολλά με τραγικές συνέπειες. Με την ομόνοια, μεγαλουργήσαμε!

ΧΑΤΖΑΗΒΑΤΗΣ: Μπράβο, Καραγκιόζη μου! Να τσουγκρίσουμε και κανένα αυγουλάκι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δυο-τρεις καρτέλες δεν λες καλύτερα! Προς το παρόν... Γεια σας, αγαπημένοι μου φίλοι, γεια σας, μέχρι τα σπίτια σας!

Καπετάν Λιμπερτάκης

Υ.Γ.: *Ευχαριστώ την εφημερίδα "Ο Καραγκιόζης Αλογόκριτος" για τη φιλοξενία των κειμένων μου, καθώς επίσης και όλους τους φίλους αναγνώστες για την αγάπη τους και τα καλά τους λόγια! Είναι πηγή έμπνευσης και δύναμης!*

«Βροχή» εξωδίκων στο Δήμο Πατρέων

για την καθυστέρηση τοποθέτησης του μνημείου της «Τριανδρίας»

Του Νίκου Φραγκόπουλου-Θεοδωρόπουλου

Η έγκριτη καθημερινή εφημερίδα της πόλης των Πατρών **«Γνώμη»** στο πρωτοσέλιδο και στο φύλλο της Τρίτης 5 Μαρτίου 2019 (σελ. 8) φιλοξενεί άρθρο με τίτλο: «"Βροχή" εξωδίκων για… καθυστερήσεις: Ο Δήμος γύρισε την πλάτη στην **"Τριανδρία"** με αποτέλεσμα ο καραγκιοζοπαίχτης **Θ. Αγραφιώτης** να προσφύγει στη δικαιοσύνη». Σύμφωνα με το σχετικό άρθρο, αναφέρονται τα εξής:

"Τι είναι αυτό που παρεμποδίζει την υλοποίηση των αποφάσεων του Πολιτιστικού Οργανισμού για την τοποθέτηση μνημείου της «Τριανδρίας» των καραγκιοζοπαιχτών **(Μίμαρος-Βασίλαρος-Θεοδωρόπουλος)** στα Υψηλά Αλώνια;

Τι είναι αυτό που έχει οδηγήσει στην «παύση» κάθε ενέργειας για να απονείμει η πόλη τιμή σε τρεις από τους πρωτοπόρους της τέχνης του Καραγκιόζη αλλά και στους δασκάλους τον πατρινών καραγκιοζοπαιχτών ;

Τι είναι αυτό που οδήγησε τον Δήμο να γυρίσει την πλάτη στην «Τριανδρία» και για μια ακόμη φορά να φάνει ανακόλουθος σε όλα αυτά τα όποια είχε υποσχεθεί ότι θα κάνει πράξη και επιτέλους θα λάμψει η αλήθεια και θε έρθει η δικαίωση και η τιμή για την μεγάλη σχολή του πατρινού καραγκιόζη ,αφήνοντας εκτεθειμένο τον καραγκιοζοπαίχτη, Θωμά Αγραφιώτη, ο οποίος είχε την επιμέλεια του συνολικού project, το οποίο και είχε αποδεχτεί;

Απάντηση σε όλα αυτά τα ερωτήματα μπορεί να δώσει μόνο ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Πατρέων, αλλά και ο ίδιος **ο δήμαρχος, Κώστας Πελετίδης**, ο οποίος είναι γνώστης του θέματος, αλλά τουλάχιστον προς το παρόν αποφεύγει οτιδήποτε έχει σχέση με αυτό και για μια ακόμη φορά από ότι φαίνεται πάλι τα ιδία και τα ιδία γίνονται…

Μπροστά σ' αυτή την… ένοχη σιωπή εκ μέρους του Δήμου, αλλά και της αδικαιολόγητης κωλυσιεργίας υλοποίησης των αποφάσεων του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Οργανισμού, ο καραγκιοζοπαίχτης, Θωμάς Αγραφιώτης που ξεκίνησε τη διαδικασία έχοντας τη σύμφωνη γνώμη της δημοτικής αρχής με προσωπικό ηθικό και οικονομικό κόστος αποφάσισε να προσφύγει στη δικαιοσύνη.

Συγκεκριμένα, ο κ. **Αγραφιώτης** με μπαράζ εξωδίκων προς τον Δήμο Πατρέων, τη Δημοτική βιβλιοθήκη - Πολιτιστικό Οργανισμό Δήμου Πατρέων, αλλά και προσωπικά προς τον δήμαρχο, Κ. Πελετίδη, τον πρώην πρόεδρο του

8 Πάτρα/Αχαΐα — ΤΡΙΤΗ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019 — ΗΓΝΩΜΗ

«Βροχή» εξωδίκων για… καθυστερήσεις

Ο Δήμος γύρισε την πλάτη στην «Τριανδρία» με αποτέλεσμα ο καραγκιοζοπαίκτης, Θ. Αγραφιώτης να προσφύγει στη δικαιοσύνη

Τι είναι αυτό που παρεμποδίζει την υλοποίηση των αποφάσεων του Πολιτιστικού Οργανισμού για την τοποθέτηση μνημείου της «Τριανδρίας» των καραγκιοζοπαικτών (Μίμαρος - Βασίλαρος - Θεοδωρόπουλος) στα Υψηλά Αλώνια;
Τι είναι αυτό που έχει οδηγήσει στην «παύση» κάθε ενέργειας για να απονείμει η πόλη τιμή σε τρεις από τους πρωτοπόρους της τέχνης του Καραγκιόζη;
Τι είναι αυτό που οδήγησε τον Δήμο να γυρίσει την πλάτη στην «Τριανδρία» αφήνοντας εκτεθειμένο τον καραγκιοζοπαίκτη, Θωμά Αγραφιώτη, ο οποίος είχε την επιμέλεια του συνολικού project, το οποίο και είχε αποδεχτεί;
Απάντηση σε όλα αυτά τα ερωτήματα μπορεί να δώσει μόνο ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Πατρέων, αλλά και ο ίδιος ο δήμαρχος, Κώστας Πελετίδης, ο οποίος είναι γνώστης του θέματος, αλλά τουλάχιστον προς το παρόν αποφεύγει οτιδήποτε έχει σχέση με αυτό.
Μπροστά σ' αυτή την… ένοχη σιωπή εκ μέρους του Δήμου, αλλά και της αδικαιολόγητης κωλυσιεργίας υλοποίησης των αποφάσεων του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Οργανισμού, ο καραγκιοζοπαίκτης, Θωμάς Αγραφιώτης που ξεκίνησε τη διαδικασία έχοντας τη σύμφωνη γνώμη της δημοτικής αρχής με προσωπικό ηθικό και οικονομικό κόστος αποφάσισε να προσφύγει στη δικαιοσύνη.

Νότης Θεοδωρόπουλος (αριστερά), Μίμαρος (κέντρο), Βασίλαρος (δεξιά)

ΤΑ ΕΞΩΔΙΚΑ

Συγκεκριμένα, ο κ. **Αγραφιώτης** με μπαράζ εξωδίκων προς τον Δήμο Πατρέων, τη Δημοτική βιβλιοθήκη - Πολιτιστικό Οργανισμό Δήμου Πατρέων, αλλά και προσωπικά προς τον δήμαρχο, **Κ. Πελετίδη**, τον πρώην πρόεδρο του Πολιτιστικού Οργανισμού, **Βασίλη Θωμόπουλο** και τον νυν πρόεδρο, **Τάκη Πετρόπουλο**, τους καλεί να θέσουν σε ισχύ «την απόφαση της 21ης Συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Πατρέων με αριθμό 820 που εξεδόθη την 26η Οκτωβρίου 2016 στην οποία αποφασίστηκε ομόφωνα και εγκρίθηκε η τοποθέτηση αναμνηστικής πινακίδας αναφερόμενης στην εξέλιξη του Ελληνικού Θεάτρου Σκιών στην περιοχή των Υψηλών Αλωνίων, βάσει της σχετικής απόφασης της Επιτροπής ποιότητας Ζωής του Δήμου Πατρέων, με αριθμό 155/2016, έπειτα από προσωπική μου εισήγηση και επιμέλεια ως ένα δραμά μου για την ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της Πάτρας.
Η σχετική απόφαση του Δημοτικού συμβουλίου Πατρέων βρέθηκε νόμιμη και εγκρίθηκε με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου με την 2019966/17-11-2016 απόφασή του και μάλιστα, γιατί είναι σύμφωνη με τα άρθρα 65, 215, 225 και 238 του Νόμου 3852/2010 και του άρθρου 79 του Νόμου 3463/2006.
Έπειτα από σχεδόν 27 μήνες δεν έχετε προβεί στην ολοκλήρωση του έργου και της απόφασης του Δημοτικού σας συμβουλίου που ομόφωνα ενέκρινε το παραπάνω έργο. Οι τρεις από εσάς ορείλατε να είχατε προβεί άμεσα στην υλοποίηση της συγκεκριμένης νομοθετικής απόφασης που έχει καθιερώσει αδικαιολόγητως, κάτι το οποίο με θίγει και επίσης, δεν συνάδει με την κείμενη νομοθεσία για την τοπική αυτοδιοίκηση, όπως και για την ανάδειξη της ιστορικής μας κληρονομιάς. Επιπροσθέτως, σε απόφασή του το ΝΠΔΔ «Δημοτική Βιβλιοθήκη – Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Πατρέων» στην 3η/2018 συνεδρίασή με αριθμό απόφασης 19/2018 ενέκρινε μια σειρά από αποφάσεις με την προσωπική μου επιμέλεια και ειδικότερα την αποκάλυψη αναμνηστικής πλακέτας-μνημείου τριανδρίας του πατρινού θεάτρου σκιών (Μίμαρος-Βασίλαρος-Θεοδωρόπουλος), με τα ανάγλυφα μπούστα των τριών πρωτοπόρων της τέχνης Μίμαρου-Βασίλαρου-Θεοδωρόπουλου».
Ο κ. Αγραφιώτης εκφράζει τη διαμαρτυρία του και δίνει προθεσμία 40 ημερών για την εφαρμογή των συγκεκριμένων αποφάσεων διαφορετικά επιφυλάσσεται να προβεί σε κάθε νόμιμο ένδικο δικαίωμα.

Θ. ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ:

Δεν εφαρμόζουν ό,τι ψήφισαν

Ο κ. Αγραφιώτης μιλώντας στη «Γ» ανέφερε πως «προ διμήνου, επισκέφτηκα ξανά τον δήμαρχο Πατρέων και του ζήτησα να εφαρμόσει τις αποφάσεις, που ψηφίστηκαν επί των ημερών του, (από το 2016 και εξής) για την τοποθέτηση του μνημείου της Τριανδρίας του Πατρινού Θεάτρου Σκιών: Μίμαρος - Βασίλαρος - Θεοδωρόπουλος, το οποίο προσωπικώς επιμελούμαι, στην πλατεία των Υψηλών Αλωνίων. Η εκ νέου κωλυσιεργία του ίδιου και των δύο στενών αρμοδίων συνεργατών του (για ένα θέμα τόσο απλό και νόμιμο) με αναγκάζει να προσανατολιστώ προς τη νομική οδό.
Η ανωτέρω απόφασή μου οφείλεται στο ότι δεν γνωρίζω, λόγω των προσεχών εκλογών για την τοπική αυτοδιοίκηση, αν τα άτομα αυτά, που έχουν δεσμευτεί γραπτώς και προφορικώς για την Τριανδρία, θα βρίσκονται στις θέσεις τους και μετά την 1η Σεπτεμβρίου. Βεβαίως, δεν αμφισβητώ τις καλές προθέσεις τους. Ωστόσο, αναγκάζομαι να θέσω ένα επίκαιρο ερώτημα.
Πώς μπορεί κάποιος να κατέχει νευραλγικές θέσεις εξουσίας (π.χ. του δημάρχου, του αντιδημάρχου, του προέδρου κτλ), αν δεν μπορεί να ασκήσει το ρόλο του, εφαρμόζοντας π.χ. εν προκειμένω όλα όσα ο ίδιος νόμιμα ψήφισε».

Πολιτιστικού Οργανισμού, **Βασίλη Θωμόπουλο** και τον νυν πρόεδρο, **Τάκη Πετρόπουλο**, τους καλεί να θέσουν σε ισχύ «την απόφαση της 21ης Συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Πατρέων με αριθμό 820 που εξεδόθη την **26η Οκτωβρίου 2016** στην οποία **αποφασίστηκε ομόφωνα και εγκρίθηκε η τοποθέτηση αναμνηστικής πινακίδας αναφερόμενης στην εξέλιξη του Ελληνικού Θεάτρου Σκιών στην περιοχή των Ψηλών Αλωνίων, βάσει της σχετικής απόφασης της Επιτροπής ποιότητας ζωής του Δήμου Πατρέων, με αριθμό 155/2016, έπειτα από προσωπική μου εισήγηση και επιμέλεια ως ένα όραμά μου για την ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της Πάτρας.** Η σχετική απόφαση του Δημοτικού συμβουλίου Πατρέων βρέθηκε νόμιμη και εγκρίθηκε με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου με την 2019966/17-11-2016 απόφασή του και μάλιστα, γιατί είναι σύμφωνη με τα άρθρα 65, 215, 225 και 238 του Νόμου 3852/2010 και του άρθρου 79 του Νόμου 3463/2006. Έπειτα από σχεδόν 27 μήνες δεν έχετε προβεί στην ολοκλήρωση του έργου και της απόφασης του Δημοτικού σας συμβουλίου που ομόφωνα ενέκρινε το παραπάνω έργο. Οι τρεις από εσάς οφείλατε να είχατε προβεί άμεσα στην υλοποίηση της συγκεκριμένης νομιμότατης απόφασης που έχει καθυστερήσει αδικαιολογήτως, κάτι το οποίο με θίγει και επίσης, δεν συνάδει με την κείμενη νομοθεσία για την τοπική αυτοδιοίκηση, όπως και για την ανάδειξη της ιστορικής μας κληρονομιάς.

Επιπροσθέτως, σε απόφασή του το ΝΠΔΔ «Δημοτική Βιβλιοθήκη – Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Πατρέων» στην 3η/2018 συνεδρίαση με αριθμό απόφασης 19/2018 ενέκρινε μια σειρά από αποφάσεις με την προσωπική μου επιμέλεια και ειδικότερα την αποκάλυψη αναμνηστικής πλακέτας-μνημείου τριανδρίας του πατρινού θεάτρου σκιών (Μίμαρος-Βασίλαρος-Θεοδωρόπουλος), με τα ανάγλυφα μπούστα των τριών πρωτοπόρων της τέχνης: Μίμαρου-Βασίλαρου-Θεοδωρόπουλου».

Ο κ. Αγραφιώτης **εκφράζει τη διαμαρτυρία του** και δίνει προθεσμία 40 ημερών για την εφαρμογή των συγκεκριμένων αποφάσεων διαφορετικά επιφυλάσσεται να προβεί σε κάθε νόμιμο ένδικο δικαίωμα.

Ο κ. Αγραφιώτης μιλώντας στη «Γ» ανέφερε πως *«προ διμήνου, επισκέφτηκα ξανά το Δήμαρχο Πατρέων και του ζήτησα να εφαρμόσει τις αποφάσεις, που ψηφίστηκαν επί των ημερών του, (από το 2016 και εξής) για την τοποθέτηση του μνημείου της Τριανδρίας του Πατρινού Θεάτρου Σκιών: Μίμαρος-Βασίλαρος-Θεοδωρόπουλος, το οποίο προσωπικώς επιμελούμαι, στην πλατεία των Υψηλών Αλωνίων.*

Η εκ νέου κωλυσιεργία του ίδιου και των δύο στενών αρμόδιων συνεργατών του (για ένα θέμα τόσο απλό και νόμιμο) με αναγκάζει να προσανατολιστώ προς τη νομική οδό.

ΤΡΙΤΗ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019
ΠΡΩΙΝΗ
Η ΓΝΩΜΗ
gnomip.gr
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
Στο «μικροσκόπιο» η μισή Πάτρα!
Ξερόλακκα: Ανοίγει ο δρόμος για να κλείσει ο ΧΥΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ Μ.Ο.Δ. ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ 75ΧΡΟΝΟΥ ΣΤΑ ΖΑΡΟΥΧΛΕΪΚΑ
«Τσεκούρι» με δις ισόβια
ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΚΑΙ Η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΨΥΧΡΩ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗ ΧΡ ΜΑΝΤΑ ΣΕ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ ΤΗΣ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Θλίψη στην Αχαΐα για τον Μιχάλη Φούρα
Εκκληση στους βουλευτές
Νέα ένσταση για την αντιδρόμηση
«Βροχή» εξωδίκων στο Δήμο
Τιμήθηκαν Γεωργάτος, Λυμπερόπουλος και η «χρυσή» ομάδα της Παναχαϊκής
SPORT
Προσέφερε με ήθος στον συνδικαλισμό
PLESSAS BROS. S.A
NATIONAL & INTERNATIONAL SERVICES
TRANSPORT-SPECIAL TRANSPORT-TRUCK STATION-TERMINAL

Η ανωτέρω απόφασή μου οφείλεται στο ότι δεν γνωρίζω, λόγω των προσεχών εκλογών για την τοπική αυτοδιοίκηση, αν τα άτομα αυτά, που έχουν δεσμευτεί γραπτώς και προφορικώς για την Τριανδρία, θα βρίσκονται στις θέσεις τους και μετά την 1η Σεπτεμβρίου. Βεβαίως, δεν αμφισβητώ τις καλές προθέσεις τους. Ωστόσο, αναγκάζομαι να θέσω ένα επίκαιρο ερώτημα:

Πώς μπορεί κάποιος να κατέχει νευραλγικές θέσεις εξουσίας (π.χ. του Δημάρχου, του Αντιδημάρχου, του Προέδρου κτλ.), αν δεν μπορεί να ασκήσει το ρόλο του, εφαρμόζοντας π.χ. εν προκειμένω όλα όσα ο ίδιος νόμιμα ψήφισε; »"

Σύμφωνα, ωστόσο, με τις πρώτες (έμμεσες και άμεσες) αντιδράσεις των αρμόδιων υπεύθυνων του Δήμου Πατρέων, δόθηκε μια θετική πρώτη απάντηση και αναμένουμε πλέον με ενδιαφέρον και τις σχετικές μελλοντικές κινήσεις τους. Ελπίζω η δημοτική αρχή να φανεί αντάξια των όσων έχει υποσχεθεί, να κάνει πράξη το σωστό και το δίκαιο και: «Απόδοτε τα Καίσαρος Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ».

«Η Ορκωμοσία του Κολοκοτρώνη»

Ο Καραγκιόζης βγαίνει με τα Κολλητήρια χορεύοντας. Σκηνικό: Μοναστήρι-Σπίτι. Σταματάει η μουσική, γίνονται τα διάφορα γυμνάσια (αστεία) του Καραγκιόζη με τα Κολλητήρια και πριν μπουν μέσα, αναγγέλλουν το έργο: **«Η Ορκωμοσία του Κολοκοτρώνη».**

Μπαίνουν μέσα και βγαίνει ο Χατζηαβάτης, για να πάει να βρει τον Καραγκιόζη. Εκείνη την ώρα, συναντάει μπροστά του τον αξιωματικό του Σαραγιού. Καλημερίζονται και ο αξιωματικός ρωτάει τον Χατζηαβάτη πού πηγαίνει. Ο Χατζηαβάτης τού λέει ότι πηγαίνει να βρει ένα φίλο για μια δουλειά που του είχε αναθέσει ένας άλλος φίλος του. Ο αξιωματικός δεν τον πίστεψε και τον ρώτησε ποιος είναι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, πότε θα γίνει η επανάσταση, ποια είναι η φιλική εταιρεία και πόσοι έχουν ορκιστεί. Ο Χατζηαβάτης τού απαντάει ότι δεν γνωρίζει τίποτα. Ο αξιωματικός νευριάζει και τον διώχνει. Ο Χατζηαβάτης φεύγει και ο αξιωματικός μπαίνει μέσα στο σεράι.

Βγαίνει πάλι ο Χατζηαβάτης και μουρμουράει τον αξιωματικό, βγαίνει ο Καραγκιόζης και τον ρωτάει γιατί μουρμουράει και του δίνει και μια σφαλιάρα. Ο Χατζηαβάτης τού λέει τι έγινε και του αναθέτει του Καραγκιόζη, αν θέλει, να πάει να βοηθήσει τον άγιο ηγούμενο στο μοναστήρι. Ο Καραγκιόζης δέχεται. Ο Χατζηαβάτης πάει και βρίσκει τον άγιο ηγούμενο, τον πατέρα Άνθιμο και του λέει ότι βρήκε τον παλικαρά που έψαχνε και του συστήνει τον Καραγκιόζη.

Ο Χατζηαβάτης φεύγει και μένει ο ηγούμενος με τον Καραγκιόζη, που κάνει στον ηγούμενο διάφορα καλαμπούρια. Ο πατήρ Άνθιμος του λέει ότι περιμένει να έρθει ένας από την Φιλική Εταιρεία, ο Μορφονιός, αλλά και ένας από την Ζάκυνθο, ο Διονύσιος, για να πουν ότι συμφωνούν με την ορκωμοσία. Ο Καραγκιόζης και ο ηγούμενος μπαίνουν μέσα. Βγαίνει ο Μορφονιός. Τον υποδέχεται ο Καραγκιόζης με αστεία. Ο Μορφονιός του λέει ότι ήρθε απεσταλμένος από την Φιλική Εταιρεία και έφερε μια επιστολή για τον άγιο ηγούμενο. Μπαίνουν μέσα, έρχεται ο Διονύσιος και γίνεται το ίδιο. Ο Διονύσιος έφερε και αυτός μια επιστολή, που έλεγε ότι όλα είναι έτοιμα και ότι βρήκε και μια βάρκα μετά για να περάσει τον Κολοκοτρώνη απέναντι στον Μοριά, για να ξεκινήσει η Επανάσταση.

Μπαίνουν μέσα. Βγαίνει ο αξιωματικός με τον Βελιγκέκα, για να πιάσουν τον Καραγκιόζη και τον ηγούμενο. Μετά από το κυνηγητό με τον Καραγκιόζη, ο τελευταίος πάει και φωνάζει τον θείο του, τον Μπαρμπαγιώργο. Ο Μπαρμπαγιώργος τελικά κατεβαίνει με τον Κολοκοτρώνη και τον Νικηταρά. Ο Καραγκιόζης τους υποδέχεται, φωνάζει τον άγιο ηγούμενο και μπαίνουν μέσα. Μετά, βγαίνει ο άγιος ηγούμενος με τον Κολοκοτρώνη και τον Καραγκιόζη και εκεί γίνεται η ορκωμοσία:

«Ορκίζομαι ενώπιον του Αληθινού Θεού οικειοθελώς ότι θέλω είμαι επί ζωής, πιστός εις την εταιρείαν κατά πάντα. (…) Ορκίζομαι ότι θέλω τρέφει εις την καρδίαν μου αδιάλλακτον μίσος εναντίον των τυράννων της Πατρίδος μου, των οπαδών και τον ομοφρόνων προς τούτους. Θέλω ενεργεί κατά πάντα τρόπον προς βλάβην και παντελή όλεθρον των, όταν η περίσταση το συγχωρήση. (…) Τέλος πάντων, ορκίζομαι εις Σε, ώ Ιερά πλην τρισαθλία Πατρίς. Ορκίζομαι εις τας πολυχρονίους βασάνους Σου, ορκίζομαι εις τα πικρά δάκρυα, τα οποία τόσους αιώνες έχυσαν και χύνουν τα ταλαίπωρα τέκνα Σου, εις τα ίδιά μου δάκρυα χυνόμενα κατά ταύτην την στιγμήν και εις την μέλλουσα Ελευθερίαν των ομογενών μου, ότι αφιερώνουμαι εις Σε».

Αφού τελειώσουν, ο πατέρας Άνθιμος, λέει στον Κολοκοτρώνη να περάσει μέσα, να πάρει και τον Νικηταρά και κάμποσα παλικάρια και μαζί με τον Διονύσιο να περάσουν απέναντι στον Μοριά. Μπαίνουν μέσα και αμέσως βγαίνει ο Καραγκιόζης, φωνάζει τον Χατζηαβάτη, του λέει τι έγινε και τελειώνει η παράσταση με έναν καλαματιανό χορό.

Υπόθεση και Περίληψη του Έργου: Μανώλης-Χρήστος Μπαλούρδος

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΤΡΙΝΟΣ & ΤΟ Περί σκιών ΣΤΟ ΠΑΤΡΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Ο καραγκιοζοπαίχτης **Χρήστος Πατρινός** και το "Περί Σκιών" συμμετείχαν, με πολύ μεγάλη επιτυχία, στα φετινά δρώμενα του Πατρινού Καρναβαλιού. Η αρχή έγινε την Τσικνοπέμπτη με τον εορτασμό των **"Γάμων του Καραγκιόζη"**, στην Άνω Πόλη, σε μια πανηγυρική πομπή του Καραγκιόζη και της παρέας του από τα Ταμπάχανα και την οδό Γερμανού στο κέντρο της πόλης και από εκεί στην πλατεία Αγίου Γεωργίου στο Ρωμαϊκό Ωδείο, όπου τελέστηκαν και εορτάστηκαν, με πλήθος κόσμου, οι **"Γάμοι του Καραγκιόζη".**

Δέκα μέρες αργότερα, στην τελετή λήξης του Πατρινού Καρναβαλιού και στο μώλο της Αγίου Νικολάου στην Πάτρα, η φωνή του καραγκιοζοπαίχτη Χρήστου Πατρινού ζωντάνεψε τους ήρωες του μπερντέ, από τον Καραγκιόζη ως τον Μεγαλέξανδρο, οι οποίοι υποδέχτηκαν τον κινέζικο δράκο και παρακολούθησαν όλοι μαζί την καύση του φετινού καρνάβαλου, υπό τους ήχους του κλασικού τραγουδιού του Διονύση Σαββόπουλου: **"Σαν τον Καραγκιόζη"**. Με τον τρόπο αυτό, ο μοναδικός και αγαπημένος Καραγκιόζης του Χρήστου Πατρινού άνοιξε και έκλεισε τις εκδηλώσεις του δήμου Πατρέων για το φετινό Πατρινό Καρναβάλι από την **Τσικνοπέμπτη** έως και την Κυριακή της Μεγάλης Αποκριάς.

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΤΡΙΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ ΜΑΖΙ ΣΤΟ: "Your Face Sounds Familiar"

Στη φαντασμαγορική εκπομπή του ΑΝΤ1 **"Your Face Sounds Familiar"** και στο επεισόδιο της **31ης Μαρτίου 2019**, ο καραγκιοζοπαίχτης **Χρήστος Πατρινός** εκπροσώπησε τον πατρινό Καραγκιόζη και την τέχνη του Θεάτρου Σκιών, με πολύ μεγάλη επιτυχία και σε συνεργασία με τον γνωστό ηθοποιό **Πασχάλη Τσαρούχα**. Οι δυο τους παρουσίασαν ένα δρώμενο που κέρδισε τις εντυπώσεις, με τον Πασχάλη Τσαρούχα στο ρόλο του **Διονύση Σαββόπουλου** και τον **Καραγκιόζη Καραγκιοζόπουλο** στον μπερντέ του

Χρήστου Πατρινού και με το γνωστό τραγούδι **"Σαν τον Καραγκιόζη"**. Η άψογη συνεργασία των δύο καλλιτεχνών και η μοναδική φωνή Καραγκιόζη του Χρήστου Πατρινού επιβραβεύτηκαν στο τέλος της εκπομπής από το κοινό, κατακτώντας επάξια την πρώτη θέση στο σχετικό διαγωνισμό και δίνοντας έτσι ακόμα μια πρωτιά στην τέχνη του πατρινού Καραγκιόζη.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

στο Περί σκιών

Το "Περί Σκιών" του Χρήστου Πατρινού, το απόγευμα της Πέμπτης 28 Μαρτίου 2019, όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, γιόρτασε, με πολύ μεγάλη επιτυχία και πλήθος κόσμου, την **"Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου Σκιών"**.

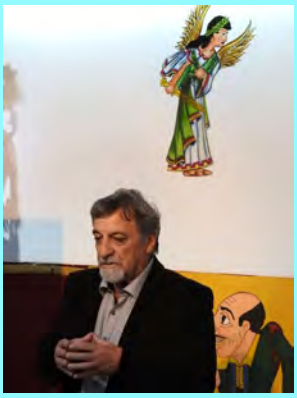

Στα πλαίσια της φετινής εορταστικής εκδήλωσης, οι μαθητές και οι μαθήτριες του Εργαστηρίου παρουσίασαν, στους γονείς τους και στο κοινό, μια σειρά από ηρωικές παραστάσεις Καραγκιόζη, με θέμα τον πρόσφατο εορτασμό της Επανάστασης του 1821, μαζί με απαγγελίες ποιημάτων και θεατρικά δρώμενα. Οι παραστάσεις ολοκληρώθηκαν με ένα θρησκευτικό-πατριωτικό έργο, με τον τίτλο: ***"Θρησκεία και Ελευθερία"***, το οποίο παρουσιάστηκε από τον Θεόδωρο Αμτζόπουλο. Η εκδήλωση, επίσης, πλαισιώθηκε από το καλωσόρισμα του καραγκιοζοπαίχτη Χρήστου Πατρινού, από μια εισαγωγική ομιλία του καραγκιοζοπαίχτη **Θωμά Αθ. Αγραφιώτη** για την εορτή της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου Σκιών και για την τέχνη του πατρινού Καραγκιόζη, ενώ κεντρικός καλεσμένος ομιλητής ήταν ο συλλέκτης-blogger κ. Γιάννης Μυλωνάς, με θέμα της ομιλίας του: "Θέατρο Σκιών: Από τα βάθη των αιώνων σε ευκαιρία για ανάπτυξη".

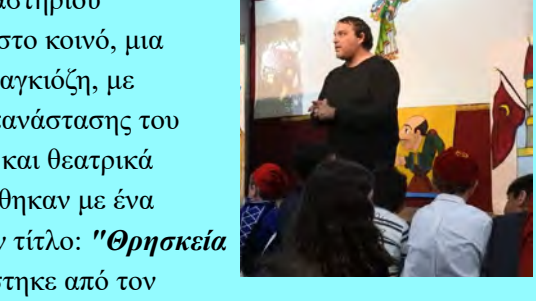

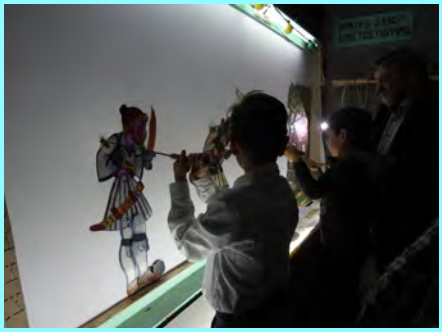

Διονύσης Μαμάσης (Πατρινός), Υπεύθυνος επικοινωνίας Περί Σκιών